

Raad van de gemeente Overbetuwe
Postbus 11
6660 AA ELST GLD

Gemeente Overbetuwe	
Ingek.	18 AUG 2016
Ingeschr. nr.	16ink 14205
Geschied:	2011
Zaak:	28
Afdeling:	TBR / M.v. Gent
Ovb ja/nee	☒ ja

kopie raad

Datum
17 augustus 2016

Ons nummer
201504042/3/R6

Uw kenmerk
15UIT18506 (t.a.v. mw. M.J.G.P. van
Gent-Janssen)

Inlichtingen
Mw. F. Sardar
070-4264542

Onderwerp
Overbetuwe
Bestemmingsplan Buitengebied Park
Lingezen

Procedure
Beroep

Geachte heer/mevrouw,

In de bovenvermelde procedure is uitspraak gedaan. De procedure is daarmee beëindigd.
Een afschrift van deze uitspraak treft u hierbij aan.

Aangezien deze brief geautomatiseerd is aangemaakt, is deze niet ondertekend.

Hoogachtend,
de griffier

201504042/3/R6.

Datum uitspraak: 17 augustus 2016

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak in het geding tussen:

H.J. van Essen h.o.d.n. H.J. van Essen, wonend te Elst, gemeente
Overbetuwe,
appellant,

en

de raad van de gemeente Overbetuwe,
verweerder.

Procesverloop

Bij besluit van 7 april 2015 heeft de raad het bestemmingsplan "Buitengebied, Park Lingezegen, partiële herziening" vastgesteld.

Tegen dit besluit heeft Van Essen beroep ingesteld.

De raad heeft een verweerschrift ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 5 oktober 2015, waar onder meer Van Essen, bijgestaan door mr. J.E. van Gilst, advocaat te Nijmegen, en de raad, vertegenwoordigd door mr. M.J.G.P. van Gent en F.C.P. Stouten, beiden werkzaam bij de gemeente, zijn verschenen. Verder is onder meer het Dagelijks Bestuur van de Gemeenschappelijke Regeling Park Lingezegen, vertegenwoordigd door J.A.K. Roest, als partij gehoord.

Bij tussenuitspraak van 25 november 2015, ECLI:NL:RVS:2015:3643, heeft de Afdeling de raad opgedragen om binnen 20 weken na verzending van de tussenuitspraak met inachtneming van hetgeen daarin is overwogen het gebrek in het besluit van 7 april 2015 te herstellen. De tussenuitspraak is aangehecht.

Bij brief van 12 april 2016 heeft de raad meegedeeld dat hij het gebrek heeft hersteld door de motivering aan te vullen.

De Afdeling heeft Van Essen in de gelegenheid gesteld een zienswijze naar voren te brengen over de wijze waarop het gebrek is hersteld. Van Essen heeft van deze mogelijkheid gebruik gemaakt.

Met toepassing van artikel 8:57, tweede lid, aanhef en onder c, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) heeft de Afdeling bepaald dat een tweede zitting achterwege blijft en dat het onderzoek wordt gesloten.

Overwegingen

1. De Afdeling heeft in de tussenuitspraak overwogen dat uit de plantoelichting blijkt dat de raad in het kader van de herziening van het plan een nadere watertoets niet noodzakelijk heeft geacht. Naar het oordeel van de Afdeling heeft Van Essen er terecht op gewezen dat het geohydrologisch onderzoek lijkt uit te gaan van de situatie dat geen agrarische bedrijfsvoering meer plaatsvindt, terwijl zijn gronden in het bestreden besluit een agrarische bestemming hebben behouden. Uit de notities die zijn opgenomen in bijlage 4 bij de nota van zienswijzen blijkt evenmin in hoeverre bij de beoordeling van de waterhuishouding rekening is gehouden met de gevolgen van het plan voor de agrarische bedrijfsvoering van Van Essen. De Afdeling heeft geconstateerd dat de stelling van de raad dat de waterhuishoudkundige situatie recent is beoordeeld door het waterschap en dat het waterschap daarbij tot de conclusie is gekomen dat deze geen problemen zal opleveren voor de bedrijfsvoering van Van Essen niet steunt op een rapport, noch anderszins is onderbouwd, terwijl deze stelling door Van Essen uitdrukkelijk

is bestreden. De Afdeling concludeerde dat de raad gelet op het voorgaande niet inzichtelijk heeft gemaakt op welke wijze rekening is gehouden met de gevolgen voor de waterhuishouding op de gronden van Van Essen, hetgeen in strijd is met artikel 3.1.6, eerste lid, aanhef en onder b, van het Besluit ruimtelijke ordening (hierna: Bro).

2. De raad heeft naar aanleiding van de in de tussenuitspraak opgenomen opdracht het rapport "Waterhuishoudkundig onderzoek Perceel Van Essen", gedateerd 12 februari 2016, van Witteveen en Bos overgelegd (hierna: het waterhuishoudkundig rapport). Dit rapport geeft een beschrijving van de grondwaterstand en de wijzigingen daarvan en de gevolgen van de ontwikkelingen in de grondwaterstand voor de gebouwen en de agrarische activiteit, het telen van mais, op de gronden van Van Essen. Daaraan ten grondslag ligt deels veldonderzoek, zoals peilbuismetingen van de grondwaterstand en bodemonsters, deels algemene gegevens en modellen. De effecten van de verandering van de grondwaterstand zijn berekend met het tijdsafhankelijk grondwatermodel Moria. De conclusie is dat het huidige gebruik van de gebouwen en het agrarisch gebruik van de gronden kan worden voortgezet met het nemen van mitigerende maatregelen, waaronder vernieuwing van de drainageleiding rondom de woning. De Parkorganisatie, de gemeenschappelijke regeling Park Lingezen, heeft volgens de raad overigens toegezegd de kosten van deze mitigerende maatregel voor haar rekening te nemen. Daarbij wordt ook uitgegaan van de aanleg van een nieuwe watergang rondom de gronden van Van Essen in het plangebied. Door deze nieuwe watergang zal, volgens theoretische berekening, de natschade en droogteschade aan de gewassen afnemen ten opzichte van de huidige situatie.

Witteveen en Bos heeft in antwoord op vragen van de partner van Van Essen de bevindingen in het waterhuishoudkundig rapport nog nader toegelicht in een oplegnotitie van 23 maart 2016.

Het Waterschap Rivierenland heeft met het waterhuishoudkundig rapport en de oplegnotitie ingestemd.

Op grond van het waterhuishoudkundig rapport en de oplegnotitie concludeert de raad dat de gevolgen voor de waterhuishoudkundige situatie op de percelen van Van Essen voldoende inzichtelijk zijn gemaakt, en dat deze geen problemen opleveren voor de agrarische bedrijfsvoering van Van Essen. De raad concludeert dat het plan geen wijziging behoeft.

3. Van Essen heeft in zijn zienswijze te kennen gegeven zich met deze conclusie niet te kunnen verenigen. Hij heeft een rapport laten opstellen door Arcadis, getiteld "Expert Opinion Waterhuishoudkundig Onderzoek", gedateerd 9 mei 2016 (hierna: de expert opinion). In de expert opinion wordt geconcludeerd dat het waterhuishoudkundig rapport berust op onderzoek dat is uitgevoerd op basis van de juiste uitgangspunten. Het detailniveau van het waterhuishoudkundig onderzoek past bij een geohydrologisch effectonderzoek. Om de specifieke praktijksituatie van Van Essen te kunnen beoordelen is echter op sommige vlakken een hoger detailniveau gewenst, volgens de expert opinion. Aanbevolen wordt om het onderzoek met betrekking tot de in de expert opinion genoemde aandachtspunten uit te diepen.

Op basis van de expert opinion concludeert Van Essen dat de raad het gebrek niet afdoende heeft gerepareerd, en dat onverminderd aanleiding bestaat om het plan in zoverre te vernietigen.

3.1. De Afdeling stelt voorop dat de verhoging van de streefpeilen niet berust op het bestreden besluit tot vaststelling van dit bestemmingsplan, maar op, in rechte onaantastbare, voorgaande besluiten. De wijziging van het streefpeil berust op een beslissing van het Algemeen Bestuur van het Waterschap Rivierenland, het streefpeilbesluit van 15 juni 2012. Voorts berusten de wijzigingen in de waterhuishouding op het door het college van dijkgraaf en hoogheemraden van het Waterschap Rivierenland op 26 juni 2013 vastgestelde projectplan als bedoeld in artikel 5.4 van de Waterwet (hierna: het projectplan). Voor schade die een gevolg kan zijn van deze besluiten bevat de Waterwet een schaderegeling. Voor het beperken en zo nodig vergoeden van schade van Van Essen zijn de bestuursorganen die bovenvermelde besluiten hebben genomen verantwoordelijk. Overigens hebben deze ook reeds toegezegd de benodigde maatregelen te zullen uitvoeren.

Bij het bestemmingsplan behoeft, gelet op het voorgaande, niet in detail te worden uitgewerkt welke maatregelen moeten worden getroffen. Wel dient, zoals de Afdeling overwoog in de tussenuitspraak, op grond van artikel 3.1.6, eerste lid, aanhef en onder b, van het Bro, inzichtelijk te worden gemaakt op welke wijze met de gevolgen van het plan voor de waterhuishouding rekening is gehouden. In dit geval betreft dat de vraag of de agrarische bedrijfsvoering in de gewijzigde omstandigheden kan worden voortgezet, en of gelet daarop in redelijkheid de bestemming "Agrarisch - waterrijk" kon worden toegekend.

Volgens het waterhuishoudkundig rapport en de oplegnotitie kan de agrarische bedrijfsvoering van Van Essen worden voortgezet. De expert opinion geeft geen aanleiding om aan deze conclusie te twijfelen, nu daarin is gesteld dat het onderzoek is uitgevoerd op basis van de juiste uitgangspunten. De aanbevelingen in de expert opinion kunnen van belang zijn bij het nader bepalen en uitvoeren van de benodigde maatregelen, maar geven op voorhand geen aanleiding voor twijfel dat deze maatregelen kunnen en zullen worden uitgevoerd.

Het betoog faalt.

4. De Afdeling heeft zich in de tussenuitspraak nog niet uitgesproken over de beroepsgrond van Van Essen dat in het plan een voorwaardelijke verplichting had moeten worden opgenomen die inhoudt dat "natte" bestemmingen in de omgeving pas mogen worden gerealiseerd nadat rond zijn bedrijfsterreinen een sloot is gerealiseerd.

5. Het Waterrijk, waarin de gronden van Van Essen liggen, is onderdeel van Park Lingezegen. De inrichting van Park Lingezegen berust op het projectplan. Uit dit projectplan en de uitwerking daarvan door de gemeenschappelijke regeling Park Lingezegen volgt dat onder meer een, buiten het plangebied gelegen, sloot rond de gronden van Van Essen is voorzien. Voorts hebben het Waterschap Rivierenland en de gemeenschappelijke regeling Park Lingezegen toegezegd dat zij de sloot

zullen aanleggen, hebben zij het ook in hun macht om deze maatregel te treffen en is niet gebleken van omstandigheden waardoor zij zouden worden belemmerd dat te doen. Dit alles in aanmerking genomen acht de Afdeling de aanleg van de sloot voldoende gewaarborgd en staat het plan naar het oordeel van de Afdeling niet in de weg aan de aanleg van de nieuwe sloot.

Het betoog faalt.

6. Gelet op het overwogene in de tussenuitspraak is het plan in strijd met artikel 3.1.6, eerste lid, aanhef en onder b, van het Bro vastgesteld. Het beroep is gegrond. Het bestreden besluit dient vernietigd te worden voor zover het betrekking heeft op de percelen van Van Essen. Nu de raad evenwel de motivering heeft aangevuld en alsnog de gevolgen voor de waterhuishouding inzichtelijk heeft gemaakt zal de Afdeling bepalen dat de rechtsgevolgen ervan in stand blijven. Dat wil zeggen dat de bestemmingsregeling voor de gronden van Van Essen ongewijzigd blijft.

7. De raad dient op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten te worden veroordeeld. Het betreft een vergoeding van de kosten van door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand alsmede kosten voor het laten opstellen van een rapport door een deskundige (de expert opinion). Ten aanzien van dit rapport overweegt de Afdeling dat de kosten van een deskundige redelijkerwijs zijn gemaakt indien het inroepen van die deskundige redelijk was en de deskundigenkosten zelf redelijk zijn. De Afdeling acht het inroepen van de deskundige redelijk. Voor de vergoeding van de kosten voor het opstellen van een deskundigenrapport hanteert de Afdeling een forfaitair bedrag van € 75,00 per uur. Van Essen heeft een nota van Arcadis overgelegd, maar deze bevat geen specificatie van het aantal uren dat aan het rapport is besteed. Gelet op de omvang en de aard van het rapport stelt de Afdeling het aantal uren op 20.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

- I. verklaart het beroep gegrond;
- II. vernietigt het besluit van de raad van de gemeente Overbetuwe van 7 april 2015 tot vaststelling van het bestemmingsplan "Buitengebied, Park Lingezegen, partiële herziening" voor zover het betreft het plandeel met de bestemming "Agrarisch – waterrijk" voor de percelen aan de 1e Weteringsewal 19 te Elst Gld (met de kadastrale aanduidingen "Elst P 555" en "Elst P 609");
- III. bepaalt dat de rechtsgevolgen van dat besluit in zoverre in stand blijven;
- IV. veroordeelt de raad van de gemeente Overbetuwe tot vergoeding van bij H.J. van Essen h.o.d.n. H.J. van Essen in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 2740,00 (zegge: zevenentwintighonderdveertig euro) waarvan € 1240,00 is toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;
- V. gelast dat de raad van de gemeente Overbetuwe aan H.J. van Essen h.o.d.n. H.J. van Essen het door hem voor de behandeling van het beroep betaalde griffierecht ten bedrage van € 167,00 (zegge: honderdzevenenzestig euro) vergoedt.

Aldus vastgesteld door mr. J.A.W. Scholten-Hinloopen, voorzitter, en mr. E. Helder en mr. B.J. Schueler, leden, in tegenwoordigheid van mr. H.E. Postma, griffier.

w.g. Scholten-Hinloopen
voorzitter

w.g. Postma
griffier

Uitgesproken in het openbaar op 17 augustus 2016

539-817.

Verzonden: 17 augustus 2016

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak, onderscheidenlijk tussenuitspraak met toepassing van artikel 8:51d van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb), in het geding tussen:

1. H.J. van Essen, handelend onder de naam H.J. van Essen, wonend te Elst Gld, gemeente Overbetuwe,
 2. de maatschap T.A. Holleman-Jansen (hierna: de maatschap), gevestigd te Elst Gld, gemeente Overbetuwe, waarvan de maten zijn T.A. Holleman-Jansen, L.H.F.M. Holleman en H.L.G.M. Holleman, allen wonend te Elst Gld, gemeente Overbetuwe
 3. F. Doeze Jager en H.P.A. Doeze Jager-Heesbeen (hierna gezamenlijk en in enkelvoud: Doeze Jager), beiden wonend te Elst Gld, gemeente Overbetuwe,
- appellanten,

en

de raad van de gemeente Overbetuwe,
verweerder.

Procesverloop

Bij besluit van 7 april 2015 heeft de raad het bestemmingsplan "Buitengebied, Park Lingezege, partiële herziening" vastgesteld.

Tegen dit besluit hebben Van Essen, de maatschap en Doeze Jager beroep ingesteld.

De raad heeft een verweerschrift ingediend.

Van Essen, de maatschap en de raad hebben nadere stukken ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 5 oktober 2015, waar Van Essen, bijgestaan door mr. J.E. van Gilst, advocaat te Nijmegen, de maatschap, vertegenwoordigd door H.L.G.M. Holleman, Doeze Jager, in de persoon van H.P.A. Doeze Jager-Heesbeen, en de raad, vertegenwoordigd door mr. M.J.G.P. van Gent en F.C.P. Stouten, beiden werkzaam bij de gemeente, zijn verschenen. Verder zijn als partij gehoord het Dagelijks Bestuur van de Gemeenschappelijke Regeling Park Lingezege, vertegenwoordigd door J.A.K. Roest, en Gidding Holding B.V., vertegenwoordigd door M. Gidding, bijgestaan door mr. F.A. Mulder, advocaat te Utrecht.

Overwegingen

Juridisch kader

1. Ingevolge artikel 8:51d van de Awb, voor zover hier van belang, kan de Afdeling het bestuursorgaan opdragen een gebrek in het bestreden besluit te herstellen of te laten herstellen.
2. Bij de vaststelling van een bestemmingsplan heeft de raad beleidsvrijheid om bestemmingen aan te wijzen en regels te geven die de raad uit een oogpunt van een goede ruimtelijke ordening nodig acht. De Afdeling toetst deze beslissing terughoudend. Dit betekent dat de Afdeling aan de hand van de beroepsgronden beoordeelt of aanleiding bestaat voor het oordeel dat de raad zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het plan strekt ten behoeve van een goede ruimtelijke ordening. Voorts beoordeelt de Afdeling aan de hand van de beroepsgronden of het bestreden besluit anderszins is voorbereid of genomen in strijd met het recht.

Het plan

3. Het plan is een partiële herziening van het bestemmingsplan "Park Lingezege" (hierna: het oorspronkelijke bestemmingsplan). De Afdeling heeft in haar uitspraak van 19 juni 2013 in zaak nr. 201205470/1/R2; www.raadvanstate.nl (hierna: de uitspraak van 19 juni 2013) het oorspronkelijke bestemmingsplan vernietigd voor zover dat betrekking had op:

- a. de vaststelling van het plandeel met de bestemming "Bedrijf" aan de Kerkstraat 8 en de aangrenzende gronden met de bestemming "Tuin" met de aanduiding "specifieke vorm van verkeer – helihaven";
 - b. de vaststelling van het plandeel met de bestemming "Wonen" dat was toegekend aan de gronden ter plaatse van de 1^e Weteringsewal 19 te Elst en;
 - c. de vaststelling van artikel 22, lid 22.1, onder d, van de planregels.
- Met het plan is beoogd de genoemde vernietigde planonderdelen te repareren. Verder is de ligging van de ecologische verbindingzone ten zuiden van de Breedlersestraat gewijzigd. Het plan is voorbereid met toepassing van afdeling 3.4 van de Awb.

Het beroep van Van Essen

4. Van Essen woont aan de 1^e Weteringsewal 19 te Elst en exploiteert daar een agrarisch bedrijf. Op dit adres zijn tevens twee van zijn bedrijfsterreinen gelegen.

Bouwvlak

5. Van Essen betoogt dat zijn bedrijfswoning niet geheel binnen het op de verbeelding aangegeven bouwvlak valt. Ter onderbouwing van dit betoog wijst Van Essen op de weergave van de verbeelding afkomstig van www.ruimtelijkeplannen.nl. Volgens Van Essen is zijn woning hierdoor voor een deel wegbestemd.

- 5.1. Ingevolge artikel 1.2.4, eerste lid, van het Besluit ruimtelijke ordening, voor zover thans van belang, wordt een plan vastgesteld met gebruikmaking van een of meer ondergronden. Bij het besluit tot vaststelling van de visie of het plan, dan wel bij het besluit of de verordening wordt aangegeven welke ondergrond is gebruikt. Het betrokken bestuursorgaan stelt de ondergrond samen met een plan op verzoek beschikbaar.

- 5.2. Ingevolge artikel 2, lid 2.6, van de planregels worden bij toepassing van het bepaalde ten aanzien van het bouwen ondergeschikte bouwonderdelen, als plinten, pilasters, kozijnen, gevelversieringen, ventilatiekanalen, schoorstenen, liftschachten, gevel- en kroonlijsten, luifels, balkons en overstekende daken buiten beschouwing gelaten, mits de overschrijding van bouwgrenzen niet meer dan 1,5 meter bedraagt.

Ingevolge artikel 5, lid 5.2.1, aanhef en onder a, moet ter plaatse van de gronden met de bestemming "Agrarisch – Waterrijk" een bedrijfswoning gebouwd zijn binnen het bouwvlak.

- 5.3. De Afdeling stelt voorop dat aan de op de verbeelding weergegeven aanduidingen en bestemmingen in samenhang bezien met de planregels juridische betekenis toekomt en de ondergrond geen deel uitmaakt van het plan.

Ter zitting is vastgesteld dat bij raadpleging van de door de raad vastgestelde verbeelding de op de ondergrond ingetekende bedrijfswoning binnen het bouwvlak valt. Op de verbeelding in combinatie met de ondergrond zoals weergegeven op www.ruimtelijkeplannen.nl valt een

zuidelijk deel van de bedrijfswoning van Van Essen evenwel buiten het bouwvlak. De raad heeft dit verschil nader toegelicht. De ondergrond, zoals opgenomen op de vastgestelde verbeelding van het plan, is opgesteld op basis van de Grootchalige Basiskaart van Nederland voor gebouwen en de kaart met de kadastrale ondergrond voor perceelsgrenzen. De raad wijst erop dat deze kaarten maatgevend zijn voor de verbeelding omdat deze kaarten ingemeten zijn. Nu de bedrijfswoning van Van Essen op deze verbeelding binnen het bouwvlak valt, is deze woning volgens de raad niet voor een deel wegbestemd. De topografische ondergrond van de Basisregistratie Topografie die wordt gehanteerd op www.ruimtelijkeplannen.nl is bedoeld ter illustratie en geeft slechts een globale indicatie van de ondergrond, waardoor het op deze website lijkt alsof een deel van de woning niet binnen het bouwvlak valt, aldus de raad. De Afdeling acht de toelichting van de raad aannemelijk. Nu verder aan de ondergrond geen juridische betekenis toekomt kan niet worden geoordeeld dat een deel van de bedrijfswoning van Van Essen is wegbestemd.

Voor zover Van Essen heeft willen betogen dat zijn bedrijfswoning op de vastgestelde verbeelding deels is wegbestemd, is ter zitting vastgesteld dat weliswaar een klein deel van de bestaande woning buiten het bouwvlak valt, maar dat dit deel een dakoverstek betreft dat op zijn verst 26,3 centimeter buiten het bouwvlak is gelegen. Gelet op artikel 2, lid 2.6 van de planregels wordt bij toepassing van de bouwregels dit deel van de bedrijfswoning buiten beschouwing gelaten.

5.4. Gelet op het voorgaande ziet de Afdeling in hetgeen Van Essen heeft aangevoerd geen aanleiding voor het oordeel dat de raad niet in redelijkheid het bouwvlak voor het perceel 1^e Weteringsewal 19 heeft kunnen vaststellen. Het betoog faalt.

Water

6. Van Essen betoogt dat zijn agrarische gronden problemen kunnen ondervinden door vernatting van omliggende gronden en dat deze problematiek door de raad onvoldoende is onderzocht. Hij wijst erop dat in het rapport "geohydrologisch effectonderzoek ten behoeve van inrichting Waterrijk-West en Natuurelement C" van Witteveen en Bos van 16 februari 2012 (hierna: het geohydrologisch onderzoek) ervan is uitgegaan dat aan zijn bedrijfsspercelen een woonbestemming zou worden toegekend en geen agrarische bestemming. Nu aan zijn gronden een agrarische bestemming is toegekend, kan er volgens hem niet zonder meer van worden uitgegaan dat het waterpeil en de grondwaterstand op zijn perceel geen problemen vormen voor zijn woning, zijn bedrijfsspercelen of zijn agrarisch bedrijf. Om een goede waterhuishouding te waarborgen stelt Van Essen verder dat een voorwaardelijke verplichting moet worden opgenomen die inhoudt dat 'natte' bestemmingen pas dan mogen worden gerealiseerd nadat rond zijn bedrijfsspercelen een sloot is aangelegd.

6.1. De raad stelt dat overleg is gevoerd met het Waterschap Rivierenland (hierna: het waterschap) en dat het waterschap heeft aangegeven dat geen waterhuishoudkundige problemen op het perceel van

Van Essen zijn te verwachten. De raad heeft er hierbij op gewezen dat het geohydrologisch onderzoek niet aan het plan ten grondslag is gelegd, maar aan het Streefpeilbesluit Overbetuwe van 15 juni 2012 van het waterschap. Wanneer Van Essen zich niet kan verenigen met de inhoud van dit geohydrologisch onderzoek en de bijgevoegde notities hierover, dient Van Essen zich volgens de raad tot het waterschap te wenden, omdat het waterschap het bevoegd gezag is. De raad ziet verder geen reden om een voorwaardelijke verplichting op te nemen voor de door Van Essen gewenste sloot. Hij wijst er in dat kader op dat de sloot is opgenomen in het door het waterschap vastgestelde Projectplan Waterwet Park Lingezegen en de sloot conform dit plan zal worden aangelegd.

6.2. Ingevolge artikel 3.1.6, eerste lid, aanhef en onder b, van het Besluit ruimtelijke ordening (hierna: Bro) gaan een bestemmingsplan alsmede een ontwerp hiervoor vergezeld van een toelichting, waarin is neergelegd een beschrijving van de wijze waarop in het plan rekening is gehouden met de gevolgen voor de waterhuishouding.

6.3. In paragraaf 7.3 van de plantoelichting is vermeld dat het plan ten tijde van de totstandkoming van het oorspronkelijke plan reeds uitvoerig is besproken met het waterschap. Omdat door het onderhavige plan geen toename plaatsvindt van verhard oppervlak binnen het plangebied, wordt verder overleg met het waterschap niet noodzakelijk geacht.

6.4. Uit de plantoelichting blijkt dat de raad in het kader van de herziening van het plan een nadere watertoets niet noodzakelijk heeft geacht. Naar het oordeel van de Afdeling heeft Van Essen er terecht op gewezen dat het geohydrologisch onderzoek lijkt uit te gaan van de situatie dat geen agrarische bedrijfsvoering meer plaatsvindt. Uit de notities die zijn opgenomen in bijlage 4 bij de nota van zienswijzen blijkt evenmin in hoeverre bij de beoordeling van de waterhuishouding rekening is gehouden met de gevolgen van het plan voor de agrarische bedrijfsvoering van Van Essen. Ter zitting is namens de raad betoogd dat het waterschap recent de waterhuishoudkundige situatie op het perceel van Van Essen heeft beoordeeld en dat het waterschap tot de conclusie is gekomen dat deze geen problemen zal opleveren voor de bedrijfsvoering van Van Essen. De Afdeling constateert echter dat deze stelling niet steunt op een rapport, noch anderszins is onderbouwd, terwijl deze stelling door Van Essen uitdrukkelijk is bestreden. Nu de raad gelet op het voorgaande niet inzichtelijk heeft gemaakt op welke wijze rekening is gehouden met de gevolgen voor de waterhuishouding op het perceel van Van Essen, is het bestreden besluit in strijd met artikel 3.1.6, eerste lid, aanhef en onder b, van het Bro. Het betoog slaagt in zoverre.

Het beroep van de maatschap

7. Het beroep van de maatschap is gericht tegen de toekenning van de dubbelbestemming "Ecologische Verbindingszone" aan een strook grond ten zuiden van de Breedlersestraat, kadastraal bekend gemeente Elst, sectie R, perceel 185. De maatschap wijst erop dat deze strook grond gelegen is naast haar agrarische gronden. Zij vreest dat het beheer van deze strook

grond door Staatsbosbeheer leidt tot verrommeling en onkruiddruk, en dat dit een negatieve invloed heeft op haar agrarische gronden.

7.1. De raad stelt dat de strook grond in het kader van het begrenzingsplan van de Landinrichting Overbetuwe Oost is toebedeeld aan het Bureau Beheer Landbouwgronden voor een ecologische verbindingszone en deze strook grond daarom als zodanig is bestemd.

7.2. Naar het oordeel van de Afdeling heeft de raad bij het toekennen van de dubbelbestemming in redelijkheid kunnen aansluiten bij het begrenzingsplan van de Landinrichting. De maatschap heeft niet aannemelijk gemaakt dat de ligging van de ecologische verbindingszone zal leiden tot negatieve gevolgen voor haar naastgelegen agrarische gronden.

Voor zover de maatschap vreest dat zij schade aan haar agrarische gronden zal ondervinden door het beheer van de ecologische verbindingszone door Staatsbosbeheer, overweegt de Afdeling dat dit bezwaar geen betrekking heeft op het plan zelf maar op de uitvoering daarvan. Uitvoeringsaspecten kunnen in deze procedure niet aan de orde komen. Het betoog faalt.

8. Het beroep van de maatschap is ongegrond.

Het beroep van Doeze Jager

9. Doeze Jager woont aan de Kerkstraat 6 te Elst. Zijn beroep richt zich tegen de helihaven die het plan op het perceel Kerkstraat 8 te Elst mogelijk maakt. Op dit perceel bevindt zich het metaalverwerkings- en ontwerpbedrijf van Gidding B.V. (hierna: het metaalbedrijf).

Milieueffectrapport

10. Doeze Jager betoogt dat door de raad ten onrechte geen milieueffectrapport (MER) is opgesteld bij de voorbereiding van het plan.

10.1. Ingevolge artikel 7.2a, eerste lid, van de Wet milieubeheer wordt een MER gemaakt bij de voorbereiding van een op grond van een wettelijke of bestuursrechtelijke bepaling verplicht vast te stellen plan waarvoor, in verband met een daarin opgenomen activiteit, een passende beoordeling moet worden gemaakt op grond van artikel 19j, tweede lid, van de Natuurbeschermingswet 1998 (hierna: Nbw 1998).

10.2. De Afdeling heeft in haar uitspraak van 19 juni 2013 geoordeeld dat de raad bij de vaststelling van het oorspronkelijke plan niet inzichtelijk had gemaakt waarom op grond van objectieve gegevens op voorhand kon worden uitgesloten dat het bestemmen van het metaalbedrijf met helihaven significante gevolgen heeft voor de Natura 2000-gebieden, zodat een passende beoordeling niet hoeft te worden gemaakt. De Afdeling heeft daarom in die uitspraak geoordeeld dat de raad in zoverre artikel 19j van de Nbw 1998 niet in acht had genomen en heeft, vanwege de samenhang tussen strijd met artikel 19j van de Nbw 1998 en de bezwaren over het MER, geen aanleiding gezien de bezwaren over het MER te bespreken. In het

kader van het onderhavige plan heeft de raad een voortoets laten verrichten naar de gevolgen die het plan kan hebben op de nabijgelegen Natura-2000 gebieden. In de voortoets "voortoets Kerkstraat 8, Elst" van Royal Haskoning van 7 januari 2014 is geconcludeerd en inzichtelijk gemaakt dat significant negatieve effecten van het gebruik van het metaalbedrijf en helihaven op de instandhoudingsdoelstelling van Natura-2000 gebieden zijn uit te sluiten, zodat een passende beoordeling niet behoeft te worden gemaakt. Doeze Jager heeft de conclusies van de voortoets niet bestreden. Gelet hierop was het opstellen van een MER op grond van artikel 7.2a van de Wet milieubeheer niet vereist. Ook in hetgeen Doeze Jager voor het overige heeft aangevoerd, ziet de Afdeling geen grond voor het oordeel dat de raad gehouden was tot het opstellen van een MER. Het betoog faalt.

Nut en noodzaak

11. Doeze Jager betwist het nut en de noodzaak van de voorziene helihaven. Volgens hem maakt het metaalbedrijf al meerdere jaren geen gebruik meer van de helihaven. Verder zijn in de omgeving volgens Doeze Jager voldoende helihavens aanwezig waar gebruik van kan worden gemaakt.

11.1. De raad heeft erop gewezen dat het metaalbedrijf het gebruik van de helihaven vanwege haar bedrijfsvoering wil kunnen voortzetten. De omstandigheid dat zij de afgelopen periode minder gebruik heeft gemaakt van de helihaven, houdt volgens de raad verband met de economische crisis, waardoor het metaalbedrijf minder opdrachten kreeg. Verder is het metaalbedrijf volgens de raad in afwachting van de uitkomst van de onderhavige procedure. De Afdeling acht dit niet onaannemelijk. Namens het metaalbedrijf is voorts ter zitting toegelicht dat haar vestiging ter plaatse van het betrokken perceel onder meer onderzoek verricht voor bedrijven uit de luchtvaartindustrie. Ten behoeve van deze onderzoeken is het volgens haar noodzakelijk om gebruik te kunnen maken van de helihaven. Ook dit acht de Afdeling niet onaannemelijk. Gezien het vorenstaande ziet de Afdeling geen aanleiding voor het oordeel dat de raad zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het nut en de noodzaak voor de helihaven ten tijde van het bestreden besluit aanwezig waren. Het betoog faalt.

Flora en Fauna

12. Doeze Jager betoogt dat de Flora- en Faunawet (hierna: Ffw) aan de uitvoerbaarheid van het plan in de weg staat. Volgens hem vormt de helihaven een gevaar voor beschermde diersoorten in de omgeving, zoals de daar aanwezige ganzen. De in de "Quickscan Flora- en faunawet, Kerkstraat 8, Elst (hierna: de quickscan)" van RoyalHaskoningDHV genoemde mitigerende maatregelen, zoals het plaatsen van een schutting, acht Doeze Jager in dat kader onvoldoende.

12.1. De raad stelt zich op het standpunt dat deze bezwaren van Doeze Jager ingevolge artikel 8:69a van de Awb geen bespreking behoeven, omdat deze niet tot vernietiging van het bestreden besluit kunnen leiden.

12.2. Ingevolge artikel 8:69a van de Awb vernietigt de bestuursrechter een besluit niet op de grond dat het in strijd is met een geschreven of ongeschreven rechtsregel of een algemeen rechtsbeginsel, indien deze regel of dit beginsel kennelijk niet strekt tot bescherming van de belangen van degene die zich daarop beroept.

Blijkens de geschiedenis van de totstandkoming van de Wet aanpassing bestuursprocesrecht (Kamerstukken II, 2009/10, 32 450, nr. 3, blz. 18-20) heeft de wetgever met artikel 8:69a van de Awb de eis willen stellen dat er een verband moet bestaan tussen een beroepsgrond en het belang waarin de appellant door het bestreden besluit dreigt te worden geschaad. De bestuursrechter mag een besluit niet vernietigen wegens schending van een rechtsregel die kennelijk niet strekt tot bescherming van het belang van de appellant.

12.3. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (zie bijvoorbeeld de uitspraak van 15 januari 2014 in zaak nr. 201306580/1/R6; www.raadvanstate.nl) brengt een redelijke toepassing van het relativiteitsvereiste met zich dat belanghebbenden die zich niet kunnen beroepen op de normen van de Ffw, omdat die normen kennelijk niet strekken tot bescherming van hun belangen, zich evenmin op die normen kunnen beroepen ten betoge dat het bestemmingsplan niet uitvoerbaar is. Evenwel betekent dat niet dat in alle gevallen op voorhand uitgesloten moet worden geacht dat de Ffw met de bescherming van diersoorten tevens bescherming biedt aan het belang tot het behoud van een goede kwaliteit van de directe leefomgeving van omwonenden. De woning van Doeze Jager ligt op een afstand van ongeveer 418 meter van de helihaven. Het belang waarin Doeze Jager dreigt te worden geraakt als gevolg van het plan, is het belang bij het behoud van een goede kwaliteit van zijn leefomgeving. Gezien de afstand tussen de helihaven en de woning van Doeze Jager is niet uit te sluiten dat ganzen en andere vogelsoorten in de directe leefomgeving van de woning van Doeze Jager voorkomen die tevens gevolgen zouden kunnen ondervinden van de helihaven. Gelet hierop is zijn belang bij het behoud van een goede kwaliteit van zijn leefomgeving in dit geval zo verweven met de belangen die de Ffw beoogt te beschermen, dat niet kan worden geoordeeld dat de betrokken normen van de Ffw kennelijk niet strekken tot bescherming van het belang van Doeze Jager. Artikel 8:69a staat in zoverre dan ook niet aan een mogelijke vernietiging van het bestreden besluit in de weg.

12.4. De vragen of voor de uitvoering van het bestemmingsplan een vrijstelling geldt dan wel een ontheffing op grond van de Ffw nodig is en zo ja, of deze ontheffing kan worden verleend, komen in beginsel aan de orde in een procedure op grond van de Ffw. Dat doet er niet aan af dat de raad het plan niet heeft kunnen vaststellen, indien en voor zover hij op voorhand in redelijkheid had moeten inzien dat de Ffw aan de uitvoerbaarheid van het plan binnen de planperiode van in beginsel tien jaar in de weg staat.

12.5. Ingevolge artikel 11 van de Ffw is het verboden nesten, holen of andere voortplantings- of vaste rust- of verblijfplaatsen van dieren, behorende tot een beschermde inheemse diersoort, te beschadigen, te vernielen, uit te halen, weg te nemen of te verstoren.

12.6. Ten behoeve van het plan is onderzoek verricht naar de mogelijke verstoringsfactoren en de effecten van helikopters op de in de omgeving aanwezige beschermde soorten. De bevindingen van dit onderzoek zijn neergelegd in de quickscan. Bij het onderzoek is uitgegaan van een 'worst-case-scenario' van maximaal 12 vliegbewegingen per week. De quickscan vermeldt verder dat van de onderzochte storingsfactoren alleen de factoren geluid, optische verstoring, trilling, wind en licht effect hebben op de door de Ffw beschermde soorten. Voor broedvogels geldt volgens de quickscan dat vanwege de lage vliegfrequentie geen significante verstoring van broedgevallen zijn te verwachten. De effecten door windverstoring op lokaal broedende vogels hebben volgens de quickscan wel negatieve effecten. Deze effecten moeten aan de noordzijde van het perceel van Kerkstraat 8 worden gemitigeerd. De quickscan noemt in dat kader twee mogelijkheden. De eerste betreft het plaatsen van een schutting en het verwijderen van de coniferen haag over de noordelijke lengte van de tuin, waarmee wordt voorkomen dat vogels erin gaan broeden. De tweede maatregel die wordt genoemd is het op ruime afstand voor de coniferen haag plaatsen van een schutting van gevlochten wilgentenen. Omdat de helikopter 's nachts niet vliegt zijn de effecten op amfibieën volgens de quickscan eveneens uit te sluiten. Ook voor andere diersoorten zijn geen significant negatieve verstorende effecten te verwachten, aldus de quickscan.

12.7. Doeze Jager heeft niet aannemelijk gemaakt dat de voortoets gebreken, dan wel een leemte in kennis bevat en dat de raad zich derhalve niet op de voortoets heeft mogen baseren. De Afdeling ziet in het aangevoerde geen grond voor het oordeel dat de raad zich, gelet op de conclusies in de quickscan, niet op voorhand in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de Ffw niet aan de uitvoerbaarheid van het plan in de weg zal staan. Overigens heeft de raad, zoals ter zitting toegelicht, in de quickscan aanleiding gezien om voor de gronden met de bestemming "Tuin" in artikel 10, lid 10.3.1, van de planregels een voorwaardelijke verplichting op te nemen, inhoudend dat voor het gebruiken en het (doen) laten gebruiken van de landingsplaats voor helikopters nader omschreven maatregelen moeten zijn gerealiseerd en in stand gehouden. Het betoog faalt.

Woon- en leefklimaat en externe veiligheid

13. Doeze Jager voert aan dat het gebruik van de helihaven leidt tot een onaanvaardbare aantasting van zijn woon- en leefklimaat. Hij stelt dat zijn privacy wordt beperkt door een overvliegende helikopter. Verder zullen de helikopters volgens hem onaanvaardbare geluidsoverlast veroorzaken. Doeze Jager betoogt verder dat in de directe nabijheid van de helihaven duizenden ganzen foerageren. Hij wijst in dat kader tevens op de aanwezigheid van recreanten in het omliggende gebied alsmede aanwezige recreatievoorzieningen, zoals een watersportbedrijf en een golfterrein en de aanwezigheid van benzinestations. Het toestaan van een helihaven leidt volgens Doeze Jager dan ook tot grote onveiligheid.

13.1. De raad stelt dat in de handreiking "Bedrijven en Milieuzonering, editie 2009, van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (hierna: VNG-handreiking) voor helikopterlandingsplaatsen een indicatieve richtafstand voor geluid is opgenomen van 500 meter en dat de woning van Doeze Jager op kortere afstand is gelegen, namelijk 418 meter. De raad acht het metaalbedrijf met helihaven evenwel ruimtelijk en milieuhygiënisch inpasbaar. Daartoe stelt de raad dat het aantal toegestane vliegbewegingen beperkt is en dat het slechts één woning op zeer ruime afstand betreft. Verder is volgens de raad bij de totstandkoming van de luchthavenregeling voor het metaalbedrijf onderzoek verricht naar de aspecten geluid en externe veiligheid. Volgens de raad staan gezien de resultaten van dit onderzoek de genoemde aspecten niet in de weg aan het planologisch mogelijk maken van de helihaven.

13.2. Ten behoeve van het gebruik van de helihaven is door het Ministerie van Verkeer en Waterstaat op 28 mei 2004 toestemming verleend aan het metaalbedrijf om een bedrijfsgebonden helihaven aan te leggen. Het gebruik is daarbij beperkt tot maximaal 12 vliegbewegingen per week. Door provinciale staten van Gelderland is op 8 juli 2015 een luchthavenregeling voor de helihaven van het metaalbedrijf vastgesteld, opgenomen in artikel 5.3.18.1 tot en met artikel 5.3.18.4 van het Actualisatieplan Omgevingsverordening van de provincie Gelderland (hierna: de omgevingsverordening). Aan de bepalingen van deze omgevingsverordening moet worden voldaan.

Ingevolge artikel 5.3.18.3 wordt de luchthaven uitsluitend gebruikt door een helikopter van het type Robinson 44 of een gelijkwaardig type met een bronvermogen dat gelijk is aan of minder is dan een Robinson 44.

Ingevolge artikel 5.3.18.4 van de omgevingsverordening vinden op de helihaven maximaal 624 vliegbewegingen per jaar plaats met een maximum van 12 vliegbewegingen per week.

13.3. Ten behoeve van de totstandkoming van de genoemde luchthavenregeling is door Adecs Airinfra een notitie opgesteld, gedateerd op 17 april 2014. In deze notitie is berekend wat de geluidbelasting is afkomstig van de helihaven. Verder is het externe veiligheidsrisico berekend. Bij de berekening is uitgegaan van 624 vliegbewegingen per jaar door een helikopter van het type Robinson 44. In de notitie is geconcludeerd dat zowel de geluidcontour als de plaatsgebonden risico contour in het luchthavengebied gelegen zijn en dat daarom met een luchthavenregeling volstaan kan worden.

13.4. De woning van Doeze Jager bevindt zich binnen de richtafstand voor helikopterlandingsplaatsen op grond van de VNG-handreiking. Evenwel ziet de Afdeling in hetgeen Doeze Jager heeft aangevoerd geen aanleiding voor het oordeel dat de raad zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het plan niet leidt tot een onaanvaardbare aantasting van zijn woon- en leefklimaat. Bij dit oordeel betreft de Afdeling dat de woning van Doeze Jager niet in de aan- en uitvliegroute van de helihaven ligt, zodat de helikopter niet over zijn huis vliegt. Verder komt uit de notitie van Adecs Airinfra naar voren dat de woning van Doeze Jager buiten de geluidcontour

en de plaatsgebonden risico contour van de helihaven gelegen is. Doeze Jager heeft niet aannemelijk gemaakt dat de planregeling desondanks leidt tot onaanvaardbare geluidoverlast en veiligheidsrisico's ter plaatse van zijn woning. Het betoog faalt.

Wijzigingsbevoegdheid

14. Doeze Jager vreest dat de helihaven zal worden gebruikt voor recreatievluchten. In verband hiermee kan hij zich niet verenigen met de ter plaatse van de helihaven opgenomen wijzigingsbevoegdheid, waarmee volgens hem een recreatiebestemming met helihaven mogelijk kan worden gemaakt. Hij vindt een dergelijke bestemming niet passen in het natuurgebied Park Lingezen, waar volgens hem de doelstelling is om rust en natuurontwikkeling te creëren.

14.1. Aan het perceel Kerkstraat 8 is blijkens de verbeelding de bestemming "Tuin" met de gebiedsaanduiding "wetgevingszone – wijzigingsgebied" en gedeeltelijk de functieaanduiding "specifieke vorm van verkeer – helihaven" toegekend.

Ingevolge artikel 10, lid 10.1, van de planregels, zijn de voor "Tuin" aangewezen gronden bestemd voor:

- a. tuinen;
- b. een landingsplaats voor helikopters ten behoeve van het bestaande licht metaalbewerkings- en ontwerpbedrijf aan de Kerkstraat 8, ter plaatse van de aanduiding "specifieke vorm van verkeer – helihaven".

Ingevolge artikel 10, lid 10.4, van de planregels kunnen burgemeester en wethouders de bestemming ter plaatse van de aanduiding 'wetgevingszone – wijzigingsgebied' wijzigen in de bestemming "Recreatie" ten behoeve van verblijfs- en/of dagrecreatie, mits:

- a. er geen buitenopslag plaatsvindt;
- b. er sprake is van een landschappelijke inpassing op eigen terrein;
- c. er geen sprake is van een onevenredige verkeersaantrekkende werking;
- d. voorzien wordt in voldoende parkeergelegenheid op eigen terrein;
- e. uit een ingesteld bodemonderzoek blijkt, dat de bodem geschikt is voor het beoogde gebruik;
- f. er wordt voldaan aan de bepalingen ingevolge de Wet geluidhinder;
- g. in de nabijheid gelegen functies en waarden niet in onevenredige mate in hun ontwikkelingsmogelijkheden worden geschaad;
- h. de belangen van de eigenaren en/of gebruikers van betrokken en nabijgelegen gronden niet onevenredig worden geschaad.

14.2. Uit de redactie van artikel 10, lid 10.1 van de planregels blijkt dat de helihaven alleen mag worden gebruikt ten behoeve van het bestaande metaalbewerkings- en ontwerpbedrijf. Hieruit volgt dat de helihaven niet mag worden gebruikt ten behoeve van recreatievluchten.

Voor zover Doeze Jager vreest dat met toepassing van de wijzigingsbevoegdheid een recreatiebestemming met helihaven mogelijk wordt gemaakt, overweegt de Afdeling dat het mogelijk maken van een helihaven binnen de bestemming "Recreatie" niet is opgenomen in de planregeling. Gelet op het voorgaande ziet de Afdeling in het aangevoerde geen aanleiding voor het oordeel dat de raad de genoemde

wijzigingsbevoegdheid niet in redelijkheid heeft kunnen vaststellen. Het betoog faalt.

Wetlands-conventie

15. Doeze Jager stelt dat rondom de kleine plas die grenst aan het perceel met de helihaven reeds een voltooid natuurgebied en wetland ligt. Hij stelt in dat kader dat voor de raad gezien de Conventie van Ramsar (Overeenkomst inzake watergebieden van internationale betekenis, in het bijzonder als verblijfplaats van watervogels van 2 februari 1971, hierna: Wetlands-conventie) de morele plicht bestaat om deze gebieden te beschermen.

15.1. De Afdeling overweegt dat het betrokken gebied niet is aangemerkt als wetland in de zin van de Wetlands-conventie. Verder bevat de Wetlands-conventie geen bepalingen die voor de rechter als een ieder verbindend als bedoeld in artikel 93 van de Grondwet kunnen worden ingeroepen. Het betoog faalt.

Inlassen zienswijze

16. Voor zover Doeze Jager voor het overige verzoekt zijn zienswijzen als herhaald en ingelast te beschouwen, merkt de Afdeling op dat in het rapport zienswijzen inhoudelijk is ingegaan op deze zienswijzen. Doeze Jager heeft in zijn beroepschrift, noch ter zitting redenen aangevoerd waarom de weerlegging van de desbetreffende zienswijzen in het rapport zienswijzen onjuist zou zijn.

17. Het beroep van Doeze Jager is ongegrond.

Bestuurlijke lus

18. De Afdeling ziet in het belang bij een spoedige beëindiging van het geschil aanleiding de raad op de voet van artikel 8:51d van de Awb op te dragen het in overweging 6.4 omschreven gebrek binnen de hierna te noemen termijn te herstellen. De raad dient daartoe inzichtelijk te maken op welke wijze rekening is gehouden met de gevolgen van het plan voor de waterhuishouding op de gronden van Van Essen als bedoeld in artikel 3.1.6, eerste lid, aanhef en onder b, van het Bro. De raad dient daarbij specifiek in te gaan op de door Van Essen gevreesde gevolgen van vernatting van omliggende gronden alsmede de gevreesde gevolgen vanwege het waterpeil en de grondwaterstand op zijn gronden. Wanneer de raad tot de conclusie komt dat het bestreden besluit dient te worden gewijzigd, dient hij het nieuwe besluit op de wettelijk voorgeschreven wijze bekend te maken.

18.1. Gelet op de samenhang met het in overweging 6.4 geconstateerde gebrek, wordt op de beroepsgrond over de voorwaardelijke verplichting pas in de einduitspraak beslist.

Proceskosten

19. Ten aanzien van de maatschap en Doeze Jager bestaat geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

Ten aanzien van Van Essen zal in de einduitspraak worden beslist over de proceskosten en vergoeding van het betaalde griffierecht.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

- I. verklaart de beroepen van maatschap T.A. Holleman-Jansen, en F. Doeze Jager en H.P.A. Doeze Jager-Heesbeen ongegrond;
- II. draagt de raad van de gemeente Overbetuwe naar aanleiding van het beroep van H.J. van Essen op om binnen 20 weken na verzending van deze uitspraak:
 1. Met inachtneming van rechtsoverweging 6.4 het daar omschreven gebrek te herstellen;
 2. De Afdeling de uitkomst mede te delen en een eventueel gewijzigd besluit op de wettelijk voorgeschreven wijze bekend te maken en mede te delen.

Aldus vastgesteld door mr. J.A.W. Scholten-Hinloopen, voorzitter, en mr. E. Helder en mr. B.J. Schueler, leden, in tegenwoordigheid van mr. H.E. Postma, griffier.

w.g. Scholten-Hinloopen
voorzitter

w.g. Postma
griffier

Uitgesproken in het openbaar op 25 november 2015

539-817.

Verzonden: 25 november 2015